

Saksframlegg

Arkiv: 01606/03

Saksbehandler: Bjarte Guddal

HØRING - NOU 2003:14 BEDRE KOMMUNAL OG REGIONAL PLANLEGGING ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVEN

Administrasjonens forslag til vedtak:

Bystyret slutter seg til administrasjonens forslag til høringsuttalelse slik det fremgår av saksframlegget.

Porsgrunn, den 20.11.2003

Egil Johansen
rådmann

Jan Lasse Hansen
Kommunalsjef

VEDLEGG UTENFOR SAKSKARTET:

- 1 Forslag til ny Plan- og bygningslov
- 2 Planlovutvalgets pressemelding med oppsummering av forslaget.
- 3 Deluttalelse, behandlet i formannskapet 09.09.2003, og endelig oversendt Miljøverndepartement i brev av 18.09.2003.

Utrykte vedlegg:

- NOU 2003:14 Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven

Saksutredning:

0. VIKTIGE PUNKTER I SAKEN

- Planlovutvalget overleverte 13. mai 2003 sin annen delutredning med forslag til revisjon av planbestemmelsene i plan- og bygningsloven.
- Miljøverndepartementet har ikke tatt stilling til forslagene, men ønsker en bred tilbakemelding fra brukere av loven. Frist for uttalelser er 1. desember 2003.
- Kommunene som er medlemmer i nettverket Grenlandsstandard, og som har utarbeidet Grenlandsstandard, har samarbeidet om en felles høringsuttalelse. Det er denne høringsuttalelsen som nå legges fram for politisk behandling i Porsgrunn kommune.
- De viktigste endringen i loven er:
 - Ny formålsparagraf der verdigrunnlaget for planlegginga er presisert.
 - Ytterligere fokus på medvirkning i planleggingsprosesser, offentlige og private.
 - Plan- og bygningsloven gjøres i større grad sektorovergripende.
 - Styrking av fylkeskommunen som regional utviklingsaktør og klarere "spilleregler" for interkommunalt samarbeid.
 - Bystyret/kommunestyret skal etter tiltredelse vedta en planstrategi for kommunen for 4-årsperioden.
 - Innføring av plantypene områdeplan og detaljplan i arealplanlegginga, til erstatning for geografiske kommunedelplaner, reguleringsplaner og bebyggelsesplaner.
 - Gjennomgående arealformål i alle tre plantyper.
 - Ekspropriasjonshjemmel i områdeplan.
 - Begrenset holdbarhet på detaljplaner.
 - Formalisering av utbyggingsavtaler.
- Våre viktigste merknader til forslaget er, jfr. vår oppsummering i avsnitt 3:
 - Forslaget inneholder gode redskap for en helhetlig, langsiktig og politisk styrt samfunnsutvikling.
 - Forslaget gir mulighet for en effektivisering av kommunens samfunns- og arealplanlegging. En forutsetning for dette er at kommunene og andre sentrale planaktører tilføres nok kompetanse og resurser, til å kunne drive en oversiktsplanlegging/utredningsarbeid med det omfang og den kvalitet som forutsettes i lovforslaget.
 - Forslaget gir god fleksibilitet for den kommunale planlegginga. Vi er imidlertid usikre på om rammene for den regionale planlegginga er forpliktende og klare nok med forslaget.
 - Vi frykter også at kravene til de kommunale planene og planleggingen blir for omfattende.

1 INNLEDNING

Saksframleggets oppbygging

Saksframlegget er inndelt i innledning, kommentarer til loven og en samlet oppsummering/vurdering til slutt. For en kortfattet oppsummering av forslaget anbefales å lese selve lovforslaget i vedlegg 1 og utdraget av utvalgets pressemelding i vedlegg 2.

Bakgrunn

Planlovutvalget overleverte 13. mai 2003 sin annen delutredning med forslag til revisjon av planbestemmelsene i plan- og bygningsloven. Forslaget omfatter også endringer i bestemmelsene om konsekvensutredninger som bl.a. skal ivareta EU-direktivet om miljøutredning av visse planer og programmer. Miljøverndepartementet har ikke tatt stilling til forslagene, men ønsker en bred tilbakemelding fra brukere av loven. Frist for uttalelser er 1. desember 2003. Lovforslaget finnes som trykt vedlegg 1. NOU 2003:14 finnes som ikke trykt vedlegg 1.

Planlovutvalget ble opprettet ved kgl.res. 23. oktober 1998 og har vært sammensatt av representanter fra ulike interesseorganisasjoner og ekspertmiljøer. Utvalget har vært ledet av professor dr. juris Hans Christian Bugge. Utvalgets mandat har vært å vurdere om planleggingsbestemmelsene i plan- og bygningsloven og tilgrensende lover bør endres, slik at det blir lettere å ivareta dagens og morgendagens viktige samfunnsinteresser gjennom planleggingen. Utvalget la fram sin første delutredning (NOU 2001:7 Bedre kommunal og regional planlegging etter plan og bygningsloven) den 31. januar 2001. Kommunens uttalelse til denne finnes i trykt vedlegg 2.

Foreliggende NOU bygger på en bred offentlig høring av den første delutredningen. En oversikt over utvalgets forslag til nye planbestemmelser og begrunnelsen for dem, framgår av kapittel 9 i utredningen. Her framgår også dissensene til enkelte av lovendringene.

Departementet vil legge vekt på endringer i loven som kan forenkle og effektivisere planbehandlingen, og vil i den forbindelse spesielt ha tilbakemelding på utvalgets forslag til reduserte muligheter for gjentatt innsigelse og klage i plansaker.

Utredningen sendes til de samme instanser som fikk planlovutvalgets første delutredning (NOU 2001:7) til høring. Grenlandsstandard (nettverk for plan- og byggesaksbehandling i kommunene Kragerø, Drangedal, Bamble, Porsgrunn, Skien og Siljan) har samarbeidet om å utarbeide saksframlegget. Det vil i høringsperioden bli foretatt valg til nye kommunestyre og fylkesting. Det vil være opp til høringsinstansene selv å avgjøre når i høringsperioden de vil gi uttalelse.

Deler av lovforslaget har vi avgitt uttalelse til, i forbindelse med høring med frist 1.9.03. Dette gjelder paragrafene 1-8, 1-9, 1-14, 1-15 og hele kap 17.

2 KOMMENTARER TIL LOVFORSLAGET

Kommentarene er gitt til hvert enkelt kapittel i loven. Til slutt er det gitt en oppsummerende uttalelse. All lovtekst er gjengitt i *kursiv*. Kommentarer er vist uten kursiv.

Del I Innledende bestemmelser

Kap. 1 Lovens formål, virkeområde og hovedtrekk

- § 1-1 Lovens formål
- § 1-2 lovens saklige virkeområde
- § 1-3 Lovens geografiske virkeområde
- § 1-4 Verdier og retningslinjer for planlegging etter loven
- § 1-5 retningslinjer for byggesaksbehandlingen
- § 1-6 Ansvar for planlegging
- § 1-7 Medvirkning og høring
- § 1-8 Planbeskrivelse og planprogram
- § 1-9 Konsekvensutredning av planer med vesentlige virkninger
- § 1-10 Samfunnssikkerhet og risiko- og sårbarhetsanalyse
- § 1-11 Rettsvirkninger av planer
- § 1-12 Tillatelse til bygge- og anleggstiltak
- § 1-13 Forbud mot bygging i mv. i 100 metersbeltet langs sjøen
- § 1-14 Innsigelse og mekling
- § 1-15 Forholdet til forvaltningsloven og klage

§ 1-1 Lovens formål

Loven skal fremme bærekraftig utvikling til beste for den enkelte, samfunnet og fremtidige generasjoner. Den skal legge til rette for verdiskaping, næringsutvikling, gode boliger og bomiljøer, og gode oppvekst- og levekår i alle deler av landet, og fremme folkehelse og samfunnssikkerhet. Den skal sikre vern av verdifulle landskap og natur- og kulturmiljøer og sikre naturgrunnlaget for samisk kultur. Den skal vareta hensynet til estetikk og god byggeskikk. Loven skal sikre at planer og vedtak om forvaltning av ressurser og om virksomhet, utbygging og vern bygger på en allsidig og langsiktig vurdering, og på forutsigbarhet, åpenhet og medvirkning fra alle berørte interesser og myndigheter.

Det enkelte tiltak skal vareta hensynet til helse, miljø og sikkerhet.

Loven skal sikre norsk gjennomføring av internasjonale avtaler innenfor lovens virkeområde.

Vi mener formålsparagrafen gir en god forståelse hensikten med loven. Formålet med loven og dens ulike bestemmelser blir imidlertid gjentatt flere steder. Det hadde vært en fordel med færrest mulig slike gjentakelser.

§ 1-4 representerer en endring fra tidligere lov ved en klargjøring av hvilke verdier planlegginga skal være basert på. Dette mener vi er en viktig presisering av planleggingas rolle i samfunnet. Paragrafen er for øvrig omfattende og ordrik.

§ 1-7 presiserer betydningen av å legge til rette for medvirkning i planprosessen. Kommunen får her en rolle som "kontrollør" med oppgave å påse at dette er ivaretatt. Burde det være presisert hvilke tiltak kommunen kan sette i verk hvis ikke medvirkningen er godt nok ivaretatt? Kan man for eksempel bruke dette som begrunnelse for å avvise planforslaget? Hvilke kriterier skal man da legge til grunn for hva som er tilstrekkelig mht. å legge til rette for medvirkning?

§ 1-8 Fastsetter at det skal utarbeides planbeskrivelse og planprogram. Planprogrammet skal utarbeides for planer som kan ha vesentlige virkninger for miljø, naturressurser eller samfunn. Det bør (i forskrift) klargjøres hva som defineres som vesentlige virkninger.

I Grenlandskommunene har vi innført obligatorisk forhåndskonferanse (oppstartsmøte) i alle plansaker, en ordning vi har god erfaring med. Referatet fra forhåndskonferansen kan utformes på en slik måte at det vil fungere som et planprogram i mindre saker, uten at det er behov for høring. Dette kunne også vært innarbeidet i paragrafen.

§ 1-10 omhandler samfunnssikkerhet og risiko- og sårbarhetsanalyse. Paragrafen stiller krav til at kommunene påser at det blir utført en risiko- og sårbarhetsanalyse for planområdet. Dette vil også stille krav til at kommunene delvis har en kompetanse på dette området, særlig når slike vurderinger skal gjøres i forbindelse med den kommunal planlegginga. Vi er i tvil om kommunene har den nødvendige kompetansen og evt. ressursene til å skaffe seg den. Vi ser at det vil være behov for å få utarbeidet forskrift om temaet, gjerne inneholdende metode for å utføre en slik analyse på oversikts- og detaljplanivå.

§1-13 omhandler forbud mot bygging m.v. i 100-metersbeltet langs sjøen. Vi vil her presisere at vi er enig i mindretallets tilføyelse til andre ledd, men at dette bør gjelde for Oslofjordområdet. Mindretallet forslår følgende tilføyelse: "I slike planer bør bygging i 100-metersbeltet så vidt mulig unngås av hensyn til naturmiljø, friluftsliv og andre allmenne interesser".

Ellers har vi ingen merknader til kap.1.

Kap. 2 Plan- og bygningsmyndighetene

§ 2-1 Planleggingsmyndighet og planadministrasjon i kommunen

§ 2-2 Planmyndighet og planadministrasjon i fylkeskommunen

§ 2-3 Statlig planmyndighet

§ 2-4 Sametinget

§ 2-5 Regionalt planforum

I paragrafene 2-1 og 2-2 (og andre steder i lovforslaget), blir uttrykket nødvendig planfaglig kompetanse brukt. Vi mener det er behov for å utdype hva slags kompetanse dette er, eventuelt innføre en godkjenningsordning a la den som finnes for ansvarlig søker i byggesaker. Vi mener at det på regionalt nivå (fylkeskommunen) er viktig at kompetansen er tilpasset de generelle, regionale planfaglige problemstillingene som dette nivået omfatter.

§2-5 presiserer at det bør være et regionalt planforum i fylkene. Vi mener at det *skal* være et slikt forum. Dette forumet må dessuten være forpliktende for at det skal ha noen hensikt utover det at kommunen/forslagsstiller informerer det regionale nivåets representanter. Det siste har vi erfart at er lite hensiktsmessig tidsbruk for kommunens vedkommende.

Kap. 3 Krav om kartgrunnlag, stedfestet informasjon m.v.

§ 3-1 Kart og stedfestet informasjon

§ 3-2 Kommunal planbase

Vi er i all hovedsak positive til de foreslåtte bestemmelsene på dette området, som i stor grad lovfester gjeldende praksis og regler på området. Vi vil imidlertid understreke at denne type arbeid er ressurs- og kompetansekrevende. Vi kan heller ikke se at det er mulig å oppfylle lovens målsetninger uten en økt offentlig satsing både nasjonalt, regionalt og lokalt. Det er trolig også påkrevd å se på ny samarbeidsformer både mellom ulike kommuner og mellom kommune og øvrige deler av den offentlige sektoren. Grenlandskommunene er i ferd med å se på mulighetene for å etablere nye type samarbeidsformer kommunene i mellom, og har nylig avsluttet første fase med å legge kommunenes kartdata ut på Internett.

Del II Nasjonale hensyn og oppgaver i planleggingen

Kap. 4 Statlige planretningslinjer og planvedtak

§ 4-1 Samordnet nasjonal politikk for regional og kommunal planlegging

§ 4-2 Statlige planretningslinjer

§ 4-3 Statlig planbestemmelse

§ 4-4 Særlig rettsvirkning av arealplan ved statlig vedtak

§ 4-5 Statlig arealplan

Kapittel 4 bygger på og viderefører kapittel IV Planlegging på riksnivå i gjeldende lov. Skal plansystemet fungere, må det være et godt samspill mellom statlige myndigheter, fylkeskommuner og kommuner. Staten må ha egnede virkemidler for å kunne ivareta nasjonale hensyn og oppgaver i møtet med kommunale og regionale mål og prioriteringer, og utvalget foreslår derfor endringer av reglene om statlig planlegging i forhold til dagens regler. Hovedendringen, i tillegg til at en del benevnelser erstattes med nye, er at staten hvert fjerde år skal utarbeide en nasjonal politikk for regional og kommunal planlegging. Vi vurderer det som svært positivt at en ønsker å innføre en ordning som vil bedre samordningen av statlige krav og forventninger. Vi forutsetter også at ordningen gir større grad av forutsigbarhet og tydelighet til fylkeskommunens nye rolle som regional utviklingsaktør.

Del III Regional planlegging

Kap. 5 Hovedtrekk og regional planstrategi

§ 5-1 Definisjon

§ 5-2 Hovedtrekk

§ 5-3 Regional planstrategi

Kap. 6 Fylkesplanlegging

§ 6-1 Fylkeskommunens planoppgaver

§ 6-2 Fylkesplanens innhold

§ 6-3 Virkning av fylkesplan og fylkesdelplan

§ 6-4 Behandling av fylkesplan

§ 6-5 Fylkesdelplan

§ 6-6 Fylkesdelplan for arealbruk med særlig rettsvirkning

§ 6-7 Regionalt handlingsprogram

§ 6-8 Plansamarbeid mellom fylker

Kap. 7 Interkommunalt plansamarbeid

§ 7-1 Innledende bestemmelser

§ 7-2 Organisering

§ 7-3 Planprosess og planinnhold

§ 7-4 Overføring til fylkesplanlegging

§ 7-5 Uenighet med videre

§ 7-6 Gjennomføring og endring

§ 7-7 Plansamarbeid mellom fylkeskommuner og kommuner

Fylkeskommunens rolle i dagens forvaltningssystem er uklar, og ulike deler av samfunnet har ulike oppfatninger om fylkeskommunens fremtidige posisjon i det offentlige forvaltningssystemet.

I forslaget til ny plan- og bygningslov legges det opp til å fornye og styrke fylkeskommunens rolle som regional utviklingsaktør. Det understrekes samtidig at fylkeskommunen ikke må få en rolle som en "overkommune". Lovforslaget er således basert på et plansystem hvor partnerskap og likeverdighet mellom planmyndighetene er satt i høysetet. Spørsmålet om plantype er primært gjort

til et spørsmål om hva kommunale og fylkeskommunale planmyndigheter finner mest hensiktsmessig for å møte en planutfordring.

Vi er i all hovedsak enig med de nedfelte målsetningene for den regionale planleggingen. Vi mener imidlertid at lovforslaget gir for lite forutsigbare rammer for planleggingen. Risikoen for at en kommer til å bruke ressursene på å diskutere planutfordringer og valg av planverktøy, og i mindre grad å søke å løse viktige regionale planutfordringer, er etter vår vurdering stor. Vi mener derfor at det for de deltemaer, som må anses som fylkeskommunale oppgaver, må settes konkrete og formelle krav til den fylkeskommunale planleggingen; f.eks. når det gjelder infrastrukturtiltak, senterstruktur og kystzoneplanlegging. Vi mener også at fylkeskommunen må tilføres mer ressurser og kompetanse, for å kunne fornye og styrke rollen som en regional utviklingsaktør slik det er forutsatt i lovforslaget.

Forslaget om at det skal settes krav om regionale planstrategier, er etter vår vurdering en klar styrking av plansystemet både regionalt og lokalt. Vi vil imidlertid be om at forslaget til lovtekst bearbejdes slik at det gis noe mer forutsigbare rammer for planleggingen på regionalt og lokalt nivå.

Etter vår oppfatning burde fylkesplanen kunne fastsette geografiske områder og tema som to eller flere kommuner må samarbeide om, begrunnet med at problemstillingene er av en slik type at de krever et samarbeid. Slike krav om samarbeid kunne vært fastsatt i et planprogram på fylkesnivå.

Vi mener også at det er gunstig at en nå åpner opp for å kunne vedta bindende fylkesdelplaner, dersom dette er nødvendig for å sikre nasjonale, fylkeskommunale og/eller kommunale interesser. Vi vil imidlertid understreke at dette må være en unntaksordning og at arealbruken primært skal gis bindende virkning gjennom kommuneplanens arealdel.

Interkommunalt samarbeid defineres på følgende måte i lovforslaget: *”To eller flere kommuner bør samarbeide om planlegging etter denne lov når det er hensiktsmessig å samordne planleggingen over kommunegrensene. Interkommunalt plansamarbeid kan igangsettes som gjennomføring av regional planstrategi, videreføring av fylkesplan, eller etter initiativ av kommunene selv. Samarbeidet kan omfatte alle kommunale plantyper.”*

Vi vurderer det som positivt at en søker å formalisere/normalisere reglene om interkommunalt samarbeid. Dette vil bidra til å bedre bl.a. effektivitet, kvalitet og offentlighet. Vi vil imidlertid understreke at hensikten må være å lettere sette opp spilleregler for denne type planprosesser og at reglene ikke må virke som en tvangstrøye.

Del IV Kommunal planlegging

Plansystemet er lagt opp med en klar struktur som er tenkt å være hovedopplegget for kommunal planlegging. Kommuneplanens samfunnsdel har en sentral rolle for tematiske kommuneplaner, handlingsdelen/økonomiplanen og arealdelen. Arealdel, områdeplan og detaljplan utgjør de fysiske planene. Arealdel og områdeplan er tenkt som kommunens planer, mens detaljplanen mer er en privat utbyggingsplan. For arealplanleggingen er det lagt vekt på mest mulig gjennomgående formål.

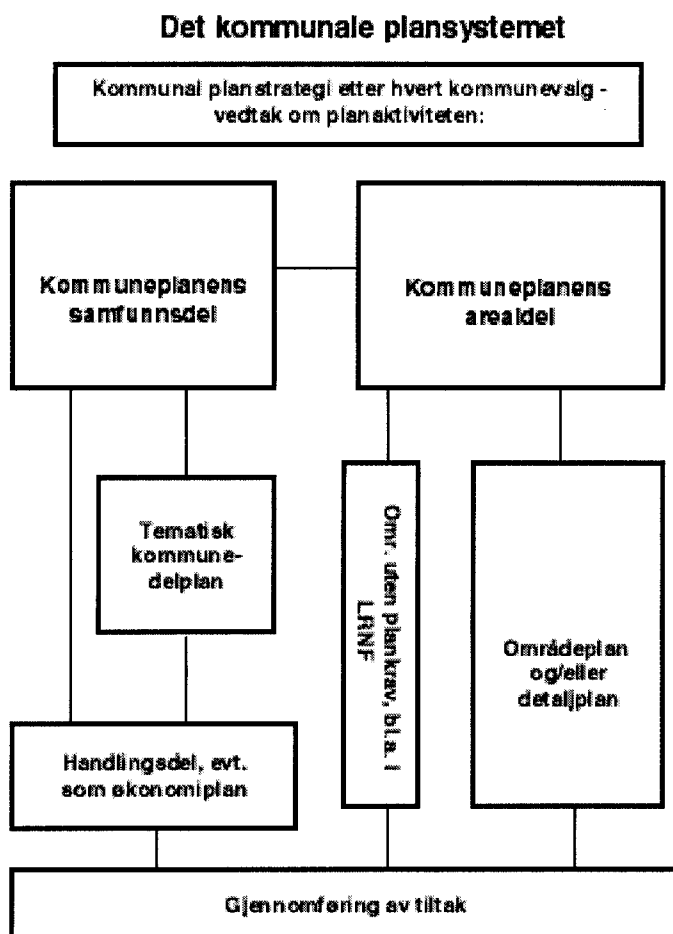


Fig. 1 Hovedelementer i det kommunale plansystemet.

Kap. 8 Hovedtrekk og kommunal planstrategi

§8-1 Formål

§8-2 Organisering av planarbeidet og samarbeidsplikt

§8-3 Kommunal planstrategi

Kommunen skal minst en gang hver valgperiode, senest 1 år etter konstituering, utarbeide en kommunal planstrategi. Planstrategien bør omfatte en drøfting av kommunens strategiske valg knyttet til samfunnsutvikling, sektorenes virksomhet og langsiktig arealstrategi og en vurdering av kommunens planbehov i valgperioden.

Kommunen skal i dette arbeidet innhente synspunkter fra statlige, fylkeskommunale organer og nabokommuner.----- Forslag til vedtak i kommunestyret skal gjøres offentlig minst 30 dager før kommunestyrets behandling.

Ved behandlingen avgjør kommunen om gjeldene kommuneplan skal revideres helt eller delvis eller beholdes uten endringer. Kommunestyret avgjør videre om etter behov om det skal startes arbeid med nye kommunedelplaner, områdeplaner eller detaljplaner i valgperioden, eller om gjeldende planer bør revideres eller oppheves. I vedtak om planstrategi kan kommunestyret bestemme at ny arealdel til kommuneplan vil sette til side bestemte områdeplaner eller detaljplaner. Kommunestyret kan også forlenge gyldigheten av detaljplan ut over 5 år.

Kommuneplanleggingas formål, organisering av arbeidet og samarbeidsplikten er omtrent som tidligere. Det nye er innføringen av en ordning med kommunale planstrategier, jfr. fig. 3.

- Drøfting av kommunens strategiske valg knyttet til samfunnsutvikling
- Gjennomgang av sektorenes virksomhet og planleggingsbehov
- Langsiktig arealstrategi (prinsipper for romlig utvikling)
- Vurdering av kommunens planbehov
- Beslutning om hel eller delvis kommuneplanrevisjon, eller om gjeldende plan skal videreføres, og beslutning om sektorplanlegging i form av kommunedelplaner

Fig. 3 Kommunal planstrategi – innhold og hensikt

Krav om å utarbeide kommunal planstrategi kan føre til bedre oversikt over kommunens strategiske planer og at kommuneplanen får en mer sentral rolle. Planstrategien skal ikke være en del av selve kommuneplanprosessen, men et grunnlag for eventuell revisjon. Det er derfor viktig at dette gjøres tidlig i valgperioden. Planstrategien skal kunne gjøres enkel og er ikke ment som et nytt plankrav. Krav til offentliggjøring av "forslag til vedtak" minst 30 dager før vedtak fattes, har sammenheng med ønsker om innspill i tidlig fase.

Det er et viktig poeng at samordning med nasjonal politikk og regional planstrategi vil bli mulig med de nye bestemmelsene. Dette vil ha betydning for gjennomføring av statlig politikk og for forståelsen mellom nivåene. I tillegg må statlige sektorer legge opp sine løp slik at samtidighet med kommunal planstrategi kan oppnås. Trolig kan planstrategisystemet føre til forenklinger, mer helhetlig oversikt og effektivisering.

Kap. 9 Kommuneplan

§9-1 Innledende bestemmelse

Kommuneplan er en plan for:

- *samfunnsutvikling og oppgaveløsning i kommunen,*
- *forvaltning av arealene og naturressursene i kommunen,*
- *kommunens virksomhet,*
- *fylkeskommunal og statlig virksomhet i kommunen.*

En samlet kommuneplan består av samfunnsdel, handlingsdel og arealdel.

Kommuneplanen bør i alminnelighet omfatte alle viktige mål og oppgaver i kommunen----- Det kan utarbeides kommunedelplan for temaer eller virksomhetsområder.

Kommuneplanen skal legges til grunn for kommunens egen virksomhet, for statens og fylkeskommunens virksomhet i kommunen, og for privat virksomhet som berøres av planen. -----

§9-2 Kommuneplanens samfunnsdel

§9-3 Langsiktig arealplanstrategi

§9-4 Kommuneplanens handlingsdel

§9-5 Hovedtrekk og formål med kommuneplanens arealdel

§9-6 Rettsvirkning av kommuneplanens arealdel

§9-7 Arealformål i arealdelen

§9-8 Hensynssoner i arealen

§9-9 Retningslinjer og bestemmelser i arealdelen

§9-10 Lengre binding av deler av kommuneplanens arealdel

§9-11 Innløsning

Dette er stort sett som tidligere, men med en klarere struktur. Kommunedelplan er nå bare forbeholdt temaer/virksomheter og ikke avgrensede geografiske områder. Områdeplanene erstatter

disse. Dette begrunnes med at når planene blir mer detaljerte bør andre (regulerings-) prosesser følges.

§9-2 Kommuneplanens samfunnsdel

Kommuneplanens samfunnsdel skal behandle langsiktige utfordringer, mål og strategier for kommunesamfunnet som helhet og kommunen som organisasjon, for sektorene og for utvalgte målgrupper. Den bør inneholde beskrivelse og vurdering av alternative strategier for samfunnsutvikling og for sektorenes virksomhet, og en langsiktig arealstrategi.

Kommuneplanens samfunnsdel skal samordne sektorenes planer. Den skal gi retningslinjer for hvordan mål og strategier skal gjennomføres i den kommunale virksomheten og ved medvirkning fra andre offentlige organer og private.

Langsiktig arealstrategi som del av kommuneplanens samfunnsdel skal vise sammenhengen mellom framtidig samfunnsutvikling og arealbruk angi langsiktige utviklingsretninger i kommunen og områder for særlig utvikling og vern. Det skal framkomme hvordan nasjonale mål og retningslinjer, og overordnede planer for arealbruk, er varetatt.

Kommuneplanen skal være en overordnet grovmasket plantype. Det legges vekt på å tydeliggjøre sammenhengen mellom gode analyser og registreringer, klare politiske mål og strategier, og virkemiddel for gjennomføring i den enkelte sektor og forvaltningsenhet. God sammenheng mellom den langsiktige samfunnsdelen, sektorenes planlegging og forvaltning i kommunen, rettslig bindende arealdel og handlingsdelen av kommuneplanen, er viktig hvis plansystemet skal kunne virke sektorsamordnende og styrende. Samfunnsdelen stiller derfor store krav til samordning internt i kommunen og med nabokommunene når det gjelder felles forhold. Ressursene til planlegging/prosess må trolig økes vesentlig og krav til særlig kompetanse vil også være et aktuelt tema.

Langsiktig arealstrategi bør ha et perspektiv på 30 år eller mer, og er ment som et redskap for å se kommunens utvikling i et større perspektiv.

§9-4 Kommuneplanens handlingsdel

Kommunestyret skal en gang i året vedta kommuneplanens handlingsdel. Handlingsdelen skal inneholde et handlingsprogram for å gjennomføre kommuneplanens samfunnsdel, for de fire påfølgende budsjettår eller mer.

Handlingsdelen gir grunnlag for kommunens prioritering av ressurser, planleggings- og samarbeidsoppgaver. Kommuneplanens handlingsdel skal konkretisere tiltakene innenfor kommunens økonomiske rammer. Økonomiplanen etter kommuneloven kan utgjøre handlingsdelen.

Handlingsdelen skal i tillegg til økonomiplanen etter kommuneloven, inneholde et handlingsprogram for oppfølging av kommuneplan, eventuelle kommunedelplaner og kommunal planstrategi. Det skal ta opp prioritering av menneskelige og fysiske ressurser, kommunalt planarbeid og ikke-økonomiske prioriteringer. Oppgaver som skal løses sammen med andre offentlige og private aktører skal også prioriteres. Det må understrekes at mye av utgangspunktet for forenkling og effektivisering ligger i denne samordningen.

§9-5 Hovedtrekk og formål med kommuneplanens arealdel

Kommuneplanens arealdel skal fastlegge hovedtrekkene i bruk og vern av arealene i kommunen. Revisjon kan begrenses til å gjelde deler av arealet.

Arealplanen skal være knyttet til kommuneplanens samfunnsdel og være et virkemiddel for å gjennomføre den. Arealdelen skal gi kommunen grunnlag for å styre arealbruken gjennom arealformål, hensynssoner, retningslinjer og bestemmelser. Den skal gi rammer for videre planlegging gjennom områdeplan og detaljplan.

Arealdelen kan utarbeides samtidig med samfunnsdelen, eller som særskilt planprosess. Områdeplan og detaljplan kan utarbeides samtidig med arealdelen der det er hensiktsmessig.

Hovedtrekkene er som i dag, men arealdelens tilknytning til samfunnsdelen er klarere.

Rettsvirkningen av kommuneplanens arealdel er foreslått som i dag med juridisk binding i forhold til framtidig arealbruk. Nye bygge- og anleggstiltak, fradeling og andre endringer av arealbruk, må ikke være i strid med vedtatte arealformål og bestemmelser, herunder bestemmelser knyttet til hensynssoner.

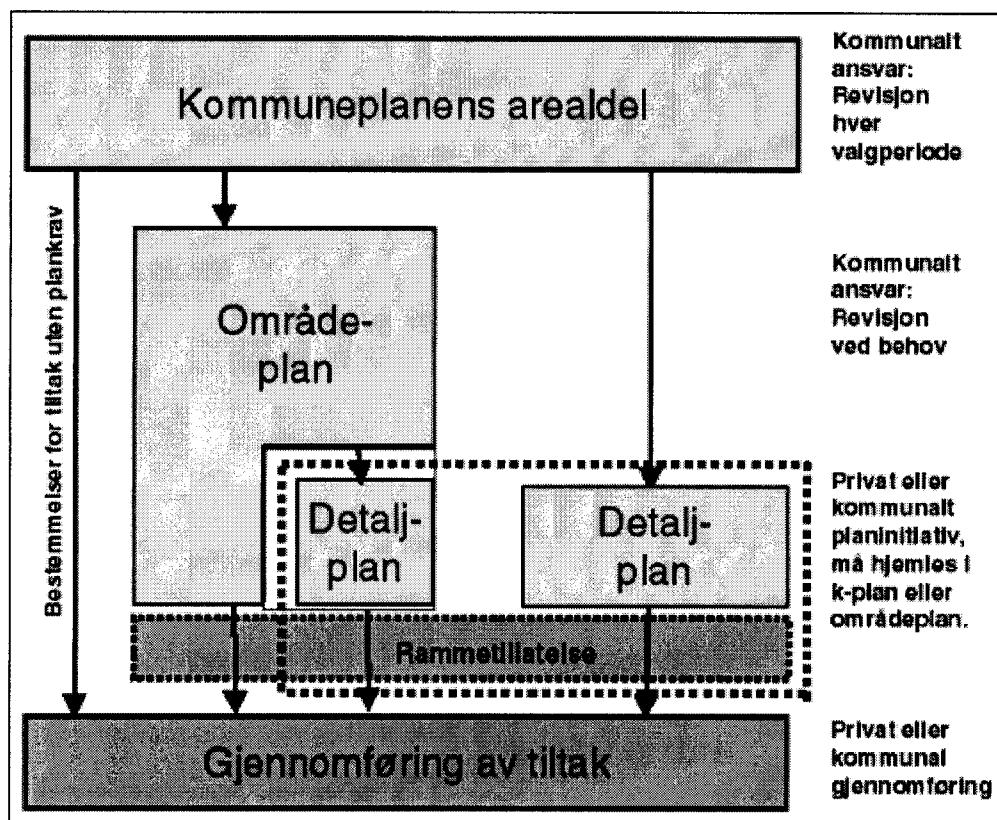


Fig. 2 Sammenhengen mellom kommunale planer med rettsvirkning¹

§ 9-7 Arealformål i arealdelen

For hele arealdelens område skal angis formål for eksisterende og framtidig arealbruk.

Følgende arealformål kan angis:

1. Areal for bebyggelse og anlegg,-----
2. Areal for omforming og fornyelse, -----
3. Areal for landbruks-, reindrifts-, natur- og friluftformål (LRNF), ----
4. Areal for bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhørende strandsone, -----
5. Areal for særlige behov i Forsvaret.
6. Areal hvor gjeldende reguleringsplan, områdeplan eller detaljplan fortsatt skal gjelde.

Kommunen kan kombinere arealformål i påvente av områdeplan eller ny arealdel.

§ 9-8 Hensynssoner i arealdelen

Arealdelen kan, i tillegg til arealformål, angi slike særlige hensyn eller restriksjoner, naturgitte forhold, som har betydning for arealbruken i hele eller deler av kommunens areal, herunder regler om saksbehandling. -----

Følgende former for soner kan inngå i arealdelen:

¹ Figuren mangler etter vårt skjønn en pil fra boksen Kommuneplanens arealdel via Rammetillatelse og videre til Gjennomføring av tiltak. Dette er også en mulig gjennomføringsveg med den nye loven.

1. *sikrings-, støy- og faresoner, -----*
2. *Sone med særlige krav til infrastruktur, -----*
3. *Sone med nærmere angitt bruk eller vern, -----*
4. *Sone for særlige samarbeids- eller eieformer, -----*

Arealformålene er gjort mest mulig gjennomgående for alle plantyper slik at det skal være lett å kjenne igjen disse. LRNF-områdene er ikke endret og kan ikke detaljeres utenom en inndeling i område a og b avhengig av hva som kan tillates av bebyggelse. Det er åpnet for at ulike formål kan kombineres. Hensynssoner kommer i tillegg til arealformålet og vil styre betingelser for bruken av arealene. Dette synes å være en forbedring i forhold til i dag.

Mulighetene for å gi retningslinjer, bestemmelser og gjøre vedtak er foreslått utvidet. Dette gjelder blant annet fastsetting av mål for miljøkvalitet, funksjonskrav for utbygging av et areal og bruk av LRNF-areal.

Det gis mulighet å gi arealdelen lengre bindingstid når nasjonale eller viktige regionale eller kommunale hensyn tilsier det.

Kap. 10 Behandling av kommuneplan

§ 10-1 Innledende bestemmelse

§ 10-2 Kunngjøring og planprogram

§ 10-3 Forslag til kommuneplan

§ 10-4 Vedtak av kommuneplan

§ 10-5 Innsigelse og vedtak av departementet

I lovutkastet er det lagt opp til at planprosessene for de ulike plantypene skal være mest mulig gjenkjennelige, og med gjennomgående begreper. Hovedfasene er:

- Oppstartfase med avklaring av planforutsetninger og av om det skal utarbeides konsekvensutredning (alltid for kommuneplanen), kunngjøring av oppstart og tidlig samråd med fylkesnivået
- Utarbeiding av planprogram
- Planutarbeiding med evt. konsekvensutredning, høring/offentlig ettersyn
- Vedtaks- og meklingsfase

Forslaget innebærer en planprosess med to høringer/offentlige ettersyn før saken kan legges frem for kommunestyre for behandling. I planprogramfasen vil hovedfokus være på innhold og rammebetingelser, samt overordnede planprinsipper. Ved andre gangs offentlig ettersyn/høring skal det legges ut et formelt planforslag. For kommunedelplaner, altså tematisk avgrensede planer som ikke vil få vesentlige virkninger, kreves bare én runde med høring/offentlig ettersyn.

Reglene for saksbehandling gjelder kommuneplanens samfunnsdel og arealdel. For handlingsdelen står kommunene fritt innenfor de rammer som følger av kommunelovens regler.

De foreslåtte reglene om behandling av kommuneplanen vil bli langt mer omfattende enn dagens regler, og vil gjennom innføring av reglene om planprogram medføre mer omfattende og trolig lengre planprosesser. Innføringen av bestemmelsene om konsekvensutredninger vil dessuten medføre at kravet til dokumentasjon økes, og at plandokumentenes omfang vil øke betraktelig.

Kvalitet i planleggingen og graden av medvirkning vil imidlertid øke betraktelig, og er etter vår vurdering et av hovedgrepene for å kunne nå målsetningene om en bedre og mer effektiv planlegging i kommunene. En forutsetning for å nå disse målsetningene er imidlertid at hver enkelt kommune har tilstrekkelig med ressurser og kompetanse til å gjennomføre denne type komplekse og omfattende planprosesser. Det forutsetter også at kommunene er villige til å prioritere strategi-

og oversiktsplanlegging. I en hverdag med knappe resurser har erfaringsmessig behandlingen av enkelt saker blitt prioritert fremfor strategisk og langsiktig planarbeide.

Kap. 11 Områdeplan og kap. 12 Detaljplan

§ 11-1 Formål og hovedelementer

§ 11-2 Rettsvirkning av områdeplan

§ 11-3 Arealformål i områdeplan

§ 11-4 hensynssoner i områdeplan

§ 11-5 Bestemmelser i områdeplan

§ 11-6 behandling av områdeplan

§ 11-7 Innsigelse og vedtak av departementet

§ 11-8 Endring og oppheving av områdeplan

§12-1 Formål og hovedelementer

§ 12-2 Rettsvirkning av detaljplan

§ 12-3 Innhold og utforming av detaljplan

§ 12-4 Behandling av detaljplan

§12-5 Endring av detaljplan

Disse to kapitlene innebærer en fornyelse av plansystemet i og med at den klargjør kommunens rolle som planlegger på oversiktsnivå og de private forslagsstillerne som planleggere på detaljnivået. Disse endringene har vi valgt å se i sammenheng i våre kommentarer.

Vi ser mange fordeler med ett nytt plansystem for arealplaner der man i tillegg til kommuneplanens arealdel har planer på henholdsvis område- og detaljplannivå. Vi mener at et system, slik det er fremmet forslag om, vil kunne gi en mer utbyggingsrettet og effektiv arealplanlegging. Det vil kunne sikre en mer realistisk planlegging. Dette fordi levetiden for detaljplaner som ikke gjennomføres settes til 5 år (med mulighet for forlengelse). Noe som vil kunne medføre at planer som ikke har et gjennomføringspotensiale innenfor en femårsperiode ikke vil bli fremmet for behandling.

Områdeplan og detaljplan vil ha samme rettsvirkning, men i ulike tidsperspektiv. Detaljplanen har en begrenset levetid på 5 år, med mindre annet blir vedtatt (jf. avsnittet over). Dette vil medføre at områdeplanene vil kunne bli mer gjennomføringsrettet enn dagens geografiske kommunedelplaner, noe vi mener vil være hensiktsmessig.

Planlegginga vil også kunne bli mer forutsigbar ved at kommunene i større grad vil ha fokus på overordna føringer og forutsetninger. Planverket vil også kunne bli av en bedre kvalitet over tid iom. at en innfører tidsfrister og bedrer muligheten for sammenheng i formål og bestemmelser gjennom hele plansystemet.

Etter vårt syn vil det nye systemet måtte medføre at kommunen i større grad vil håndtere overordna problemstillinger, og at kommunen vil måtte foreta avklaringer på områdenivå. At forslaget åpner for at private kan utarbeide områdeplaner, men ikke har krav på å få planer tatt opp til behandling som ikke er i tråd med overordna føringer vedtatt i kommunen i arealdelen, vil virke effektiviserende. Vi vurderer det videre som en styrke at en nå får et planinstitutt – detaljplanen, som i større grad er tilpasset private forslagsstilleres behov og ”rolle” i planleggingen. Det vil også virke effektiviserende at man kan behandle byggesaker og detaljplaner parallelt.

Planprogrammet vil trolig bidra til å aktivisere det politiske nivået tidligere i planlegginga, og på en mer forpliktende måte. Dette, sammen med en fireårig planstrategi, vil gjøre forvaltningen av kommunens planleggingskapasitet mer forutsigbar og effektiv.

Vi ser imidlertid at det nye systemet kan ha noen svakheter/uklarheter:

- Kapasiteten og kompetansen i kommunene kan bli en flaskehals for private detaljplaner som krever overordna avklaring i områdeplan som kommunen ikke har kapasitet til å utarbeide.
- 5-årsfrist i områder med begrenset utbyggingspress, f.eks. i grisgrendte strøk. Her finnes det imidlertid måter å unngå problemet på ved å gi slike planer lengre levetid.
- Områdeplanlegginga vil kreve at kommunen må bruke mer ressurser på overordnet planlegging enn hva som er tilfellet i dag.
- Kriterier for hva som defineres som gjennomført plan.

Del V Særlige planleggingsoppgaver

Kap. 13 Samordnet areal- og transportplanlegging,

Kap. 14 Kystzoneplanlegging

Kap. 15 Samordnet vannplanlegging

Kap. 16 Planlegging for større natur- og friluftsområder, herunder "markaområder"

§ 13-1 Ansvar for samordnet areal og transportplanlegging

§ 13-2 Planlegging av transportanlegg av regional eller nasjonal betydning

§ 14-1 Ansvar for samlet planlegging i kystområdene

§ 14-2 Kystzoneplan

§ 15-1 Hovedregel om samordnet vannplanlegging

§ 15-2 Vannregioner

§ 15-3 Vannregionplan

§ 15-4 organisering av planarbeidet

§ 16-1 Ansvar for planleggingen

§ 16-2 Planleggingen og gjennomføring

Enkelte viktige planleggingsoppgaver er trukket særskilt frem i forslaget til ny pbl. Utvalget begrunner dette med at de mener det er behov for en klarlegging og oppryddinger, ved å benytte et felles og enhetlig system for disse planoppgavene. Denne delen av lovforslaget er etter vår vurdering, som flere andre deler av lovforslaget, blitt unødvendig omfattende og preget av en rekke identiske formuleringer og bestemmelser i de ulike paragrafene. En forenkling og sammenstilling av lovteksten er nødvendig.

Vi konstaterer videre at innføring av bestemmelsene om samordnet vannplanlegging innebærer nye arbeidsoppgaver for fylkes- og kommunenivået. Status per dags dato er at verken fylkeskommunen eller kommunene har tilstrekkelig med ressurser til å gjennomføre planprosesser i samsvar med de nasjonale målsetningene på området. Vi vil således påpeke at en styrking av arbeidet med "særlige planleggingsoppgaver" ikke er mulig uten at det tilføres mer ressurser for å arbeide med denne type problemstillinger både på regionalt- og kommunalt nivå.

Del VI Bestemmelser om konsekvensutredning for sektorplaner og tiltak etter særlov

Kap. 17 Konsekvensutredning for sektorplaner og tiltak etter særlov

§ 17-1 Virkeområde og formål

§ 17-2 Generelle bestemmelser

§ 17-3 Forholdet til andre stater

§ 17-4 Kostnader

§ 17-5 Forskrifter

Vi viser i denne sammenheng til kommunenes tidligere uttalelser vedrørende konsekvensutredning for planer og tiltak etter andre lovverk.

Del VII Avtaler om gjennomføring m.v.

Kap. 18 Betingelse om ytelser i tillatelse til utbygging. Utbyggingsavtale

§ 18-1 Villkår om ytelser i tillatelse til utbygging

§ 18-2 Definisjon av, og adgangen til å inngå utbyggingsavtale

§ 18-3 Utbyggingsavtalens innhold

§ 18-4 Saksbehandling, offentlighet og medvirkning

§ 18-5 Endring av utbyggingsavtale

Dette kapittelet er nytt i forhold til dagens lov. Etter vår vurdering er lovteksten og NOUens beskrivelser svært uklare på dette området. Koblingen til bestemmelsene om kommunalplanlegging er etter vår vurdering uklare, bl.a. ved at en bruker ulike formålsbegrep. Det er ikke skilt tilfredsstillende mellom private (felles) utbyggingsformål og offentlige utbyggingsformål. Vi stiller oss også undrende til at det er åpnet opp for at kommunen kan kreve ytelser av en privat utbygger til gunst for en tredje part, for eksempel leverandøren av energi.

Kommunene har lang praksis med å sette rekkefølgekrav i den kommunale planlegging, for eksempel knyttet til at offentlig veg må være ferdigstilt før nye boliger kan tas i bruk. Vi kan ikke se at det er behov for en ytterligere grad av byråkratisering av avtaler mellom utbygger(e) og kommunen på dette området, så lenge de omhandler forhold som er forutsatt i for eksempel reguleringsplanen (dvs. områdeplan/detaljplan etter lovforslaget) for området.

Vi kan heller ikke se de store gevinstene ved lovforslaget så lenge en ikke kan inngå avtalevilkår som går lengre enn det som er mulig ved ensidige pålegg fra kommunen.

Vi vil imidlertid understreke betydningen av klare og konsise regler for inngåelse av utbyggingsavtaler, som både sikrer at formelle regler følges, bl.a. knyttet til offentlighet, og legger til rette for realisering av samfunnsmessig gode og ønskelige utbyggingsløsninger.

Del VIII Diverse bestemmelser

Kap. 19 Dispensasjon og midlertidig bygge- og deleforbud

§ 19-1 Dispensasjon fra byggeforbudet etter §1-3, plankrav og plan

§ 19-2 Midlertidig forbud mot deling og byggearbeid

§ 19-3 Skal erstatte dagens § 31 om virkninger av reguleringsplan

§ 19-4 Skal erstatte dagens § 32 om erstatning for tap ved reguleringsplan og bebyggelsesplan

Kap. 20 Overgangsbestemmelser og endringer i andre lover.

§ 20-1 Ikrafttreden og overgangsbestemmelser

§ 20-2 Endringer i andre lover

Vi har ingen merknader til disse delene av lovforslaget, utover at vi konstaterer at det nå innføres egne dispensasjonsbestemmelser for dispensasjon fra byggeforbudet i 100-meters beltet langs sjøen. Vi er også enige at det bør være strengere regler for dispensasjonssaker i 100- meters beltet enn ellers.

3 OPPSUMMERING

Generelt

Planlovutvalgets innstilling er omfattende og kompleks, og de foreslåtte lovendringene vil medføre vesentlige endringer av planleggingen i kommunene; bl.a. hva angår krav til samordning, prosesser, innhold og samarbeid.

Vi stiller oss positive til de fleste endringene som planlovutvalget foreslår. Lovforslaget vil generelt styrke den politiske styringen av planleggingen og gi en bedre og mer helhetlig kommunal planlegging.

Politisk styring og medvirkning.

Lovforslaget inneholder gode redskap for en langsiktig og politisk styrt samfunnsutvikling og forsterker at planleggingen skal styres av folkevalgte organer. Forslaget om at det skal utarbeides kommunale planstrategier vil legge til rette for politisk eierskap til planer og planlegging, politisk deltaking og sikre god politisk forankring tidlig i planprosessen. Medvirkingsaspektet er også styrket gjennom lovforslaget.

Samfunnsplanlegging og –utvikling

Hensikten med å drive samfunnsplanlegging er å sikre at samfunnets ressurser blir forvaltet på en helhetlig måte, til beste for både dagens befolkning og fremtidige generasjoner. Dagens samfunn er preget av sterk sektorstyring, samtidig som samfunnet er stadig mer avhengig av og sårbar for koordinering av ulike interesser, nasjonalt, regionalt og lokalt.

I lovforslaget foreslås en rekke grep for å legge til rette for helhetstenking og samordning av samfunnsplanleggingen. Dette vil kunne bidra til en mer forutsigbar offentlig forvaltning både nasjonalt, regionalt og lokalt. Innføringen av kommunale planstrategier, styrking av samfunnsdelen i kommuneplanen og en bedre kobling mellom de ulike plantypene og plannivåene er etter vår vurdering de viktigste bidragene til en bedre kommunal planlegging. Disse tiltakene vil bidra til en forenkling og effektivisering av plansystemet og legge til rette for en bedre politisk og administrativ styring av den kommunale planleggingen. Her gis en viktig mulighet til å se og sette sektorinteressene inn i en helhetsramme i et effektivt system til beste for kommunens innbyggere.

Gode valg om styring av samfunnsutviklingen krever kunnskap, refleksjon og offentlig debatt. Vi må få planer som regulerer det nødvendige og fremmer det ønskelige. Kommunene må planlegge tilstrekkelig og etter behov – helst færre, men bedre planer. Ny planlov må således gi rom for lokale tilpasninger og prioriteringer. Et velfungerende plansystem gir et godt grunnlag for å effektivisere forvaltningen, samordne interesser, gi forutsigbarhet og skape grunnlag for utvikling. Lovforslaget gir etter vår vurdering et system som åpner for en planlegging som er mer målrettet, med mer folkelig deltakelse og mulighet for mer lokal styring.

Noen av lovforslagets ”fallgruver” – forbedringspotensial

Endringene som foreslås av planlovutvalget er svært omfattende, og det kan være vanskelig å se konsekvensene av de ulike forslagene til endringer i plan- og bygningsloven. Dette er spesielt vanskelig dersom en ser på de samlede konsekvensene av lovforslaget. Som nevnt ovenfor er vi positive til de fleste av de foreslåtte hovedgrepene i planlovutvalgets arbeid. Vi ser imidlertid en rekke ”fallgruver” i lovforslaget, og vil nedenfor sette fokus på en del problemstillinger vi mener det må jobbes videre med før lovforslaget kan tas opp til politisk behandling.

Gir lovforslaget de effektivitetsgevinster som tilstrebes? Er det mulig å øke kvaliteten og effektiviteten i planleggingen uten å øke ressursbruken ?

En mer helhetlig og målrettet planlegging gir utvilsomt effektiviseringsgevinster. Vi vil imidlertid understreke at det er en rekke forutsetninger som må være til stede for å kunne høste disse gevinstene i planleggingen, bl.a.:

- vilje i kommunene til å ”investere” i helhets- og oversiktsplanlegging,
- vilje og evne til å jobbe på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer,
- og vilje og ressurser i kommunene til å oppprioritere den strategiske planleggingen.

Vi mener uansett at det er en fare for at de lovpålagte oppgavene (enkelt saker) fortsatt vil bli prioritert i kommunene på bekostning av utredningsarbeid og oversiktsplanlegging, selv om lovforslaget har satt fokus på å styrke denne delen av planleggingen. Det er således viktig at staten både sikrer tilstrekkelig med ressurser til at denne planleggingen blir prioritert, og faktisk setter krav til at reglene blir fulgt og brukt ihht forutsetningene for det nye plansystemet.

Vi vil også understreke at kompetansen i samfunnsplanlegging, dvs. planlegging på tvers av sektorer og interessefelt, må styrkes på alle nivå i forvaltningen. Dette vil være spesielt viktig de første årene etter at den nye loven har trådt i kraft og viktige omstillinger i samfunnsplanleggingen må gjennomføres. Det foreligger per dags dato ikke veiledere for ”samfunnsdelen” av kommuneplanen. Dette arbeidet må få høyeste prioritert i perioden frem mot revisjonen av pbl. De ulike departementene bør samarbeide om dette.

Gir lovforslaget for fleksible rammer for planleggingen ?

Når det gjelder kommuneplanleggingen har planlovutvalget etter vår vurdering funnet et riktig nivå for fleksibiliteten i planleggingen. Vi er imidlertid engstelige for at rammene for de regionale og særlige planleggingsoppgavene blir for fleksible og uforpliktende, og da spesielt dersom en ser det i lys av usikkerheten knyttet til fylkeskommunens framtid. Vi frykter at den regionale planleggingen vil bli preget av diskusjoner om hva som skal planlegges og eventuelt hvordan en skal planlegge. Vi mener at en i det videre arbeidet bør settes fokus på en mer strømlinjeformet og forutsigbar regional planlegging til gode for både lokalsamfunnene, regionene og nasjonen.

Oversiktlig og ordrikdom

Vi vil understreke at den foreslåtte lovteksten er svært omfattende, ordrik og preget av en rekke likelydende formuleringer i ulike deler av lovforslaget. Etter vår vurdering er det mulig å redusere tekstomfanget vesentlig og derigjennom lage et mer oversiktlig lovverk. Vi konstaterer videre at selv om en prøver å lage ”alt omfattende” formåls- og verdiparagrafer, vil det alltid være noen som påstår at viktige forhold/interesser mangler, for eksempel er ikke barn og unge nevnt i § 1-1, lovens formål. Vi mener derfor at en må arbeide videre med å korte inn og å gjøre lovteksten mer konsis.

Blir de kommunale planene og planleggingen for omfattende ?

Forslaget til ny pbl setter omfattende prosessuelle og innholdsmessige krav til både plandokumentene og selve planleggingen. Det vil i praksis bl.a. medføre økt ressursbruk til dokumentasjon, utredning og analyser, og til mer omfattende og lengre høringsperioder. På mange måter kan en si at dette er prisen for en kvalitativt bedre planlegging. Vi mener at en i det videre arbeidet frem mot politisk behandling av lovforslaget bør sette fokus på hvordan en kan sikre en mest mulig effektiv planlegging. Vi mener bl.a. at en bør vurdere mindre omfattende høringsprosesser, enklere og mindre tidkrevende regler for offentliggjøring og mindre og mer fleksibel bruk av planprogram. Spesielt med tanke på grovmaska områdeplaner kan kravet til innhold og planprosesser bli for omfattende.

Vår erfaring er at lange, komplekse og omfattende plandokumenter, og –prosesser, ofte kan virke uoverkommelige og langdryge, både for politikere og innbyggere. Denne type planer og prosesser fremmer ikke politiske engasjement og politisk styring av planleggingen. Kravet til kvalitet må ikke bli så høyt, at det blir planleggingens verste fiende !

Vi vil for øvrig vise til våre kommentarer til de respektive deler, kapitler og paragrafer i lovforslaget.

Porsgrunn, den 20.11.2003

Egil Johansen
rådmann

Jan Lasse Hansen
Kommunalsjef